

“Ons ziekenhuis ademt (nog steeds) herstel”

Een poging om “herstel” duurzaam te laten insijpelen in de organisatie

Inne Michielsen, samenwerking met poster van Liesbet Van Dessel

- 1 Psychomotorisch therapeut, communicatieverantwoordelijke, coordinator
- 2 Luka (kunstenaar)
- 3 Liesbet (ervaringswerker)
- 4 Vzw Sint-Annendael

Achtergrond

Toen de eerste woorden, brainstormen, en visies rond herstel binnenstroonden in “ons ziekenhuis” voelde ik me aangetrokken, betrokken, geprikkeld en ondersteund. Ondertussen zijn er nieuwe visies en nieuwe trends, waardoor de aandacht voor herstelgerichte psychiatrie verslapt. Ik wil echter mijn focus op de herstelvisie blijven leggen en deze mee duurzaam maken in ons ziekenhuis. De permanente vorming was een mooie kans om mijn ideeën vorm te geven in een project.

De kans om dit samen met Liesbet en Luka te doen, gaf me een fijn, transparant en verbindend gevoel.

Aanpak van het project

Met de bagage verworven uit de vorming ben ik als eerste zelf aan de slag gegaan door te observeren en te experimenteren. Ik daagde mijn denken uit en probeerde nieuwe toepassingen. Achteraf bekeken kan ik dit binnen mijn project een beetje omschrijven als “voorleven”.

Door mijn takenpakket met veelvuldig contact, en mede als verantwoordelijke voor de communicatie zag ik de opportuniteit om de inhoud van de vorming door te geven op alle niveaus. Ik haalde het belang van de waarden aan in iedere werkgroep , op de teamvergaderingen, in sessies en modules. Ik sprak er ook over met cliënten, collega’s, vrijwilligers en stagiairs.

Tot slot ben ik op zoek gegaan naar een kunstenaar die mijn symboliek rond herstelgerichte psychiatrie kon uitdrukken. Ik kwam in contact met Luka. Ik had een overleg met de directie. Er was verbinding, vertrouwen en vrijheid. Dat leidde tot een mooi resultaat.

Schilderij: “Gelijkwaardigheid, eigenheid en verbinding”

Luka Vandeghinste

Inspiratie voor anderen

Naast de visuele inspiratie door het schilderij wil ik de waarden van herstel uitdragen waar het kan door te informeren, te triggeren, bewust te maken... en vooral door te zijn = door voor te leven.

Ik merk dat velen bewust of onbewust al heel wat van de waarden in zich dragen. Het potentieel is aanwezig dankzij de ruimte, de vrijheid en het vertrouwen die ons ziekenhuis zo eigen zijn. Op deze manier is elke collega in zijn/haar werkklimaat een op-de-achtergrond-trekkende-herstelgerichte-kandidaat.

Doel van het project

Sint-Annendael werkt naar mijn mening al behoorlijk herstelgericht. Tijdens de vorming werd dit alleen nog maar meer bevestigd. Het ziekenhuis kan rekenen op een aantal waardevolle trekkers, met mooie realisaties.

Met mijn project wil ik de “herstelwaakvlam” mee laat branden en er toe bijdragen dat op een eerder onzichtbare, maar duurzame manier de kernwaarden doorsijpelen. Overal waar het kan informeren, triggeren, bewust maken, bevestigen, in vraag stellen en zijn (“voorleven”).

Verder wil ik een aantal kernwaarden die voor mij fundamenteel zijn voor herstelgerichte psychiatrie, symbolisch vormgeven in een schilderij. Deze kernwaarden zijn gelijkwaardigheid, eigenheid en verbinding.

Resultaten

Aan de hand van feedback weet ik dat ik resultaten heb geboekt, misschien eerder bescheiden maar in elk geval waardevol?! Zo krijgen nieuwe collega’s bij hun start informatie over herstelgerichte psychiatrie. Het therapieaanbod wordt meer afgestemd op de hulpvraag. Bezoekuren worden in vraag gesteld en cliënten worden nog meer aangemoedigd om hun familie te betrekken. Personeel en cliënten doen samen activiteiten. Er is een doorstroom en wisselwerking met de ervaringswerkers. En de ‘poly’ of ontmoetingsruimte die ik mocht inrichten staat evident garant voor de drie kernwaarden.

Ergens hoop ik resultaat te hebben bereikt waarvan ik niet weet dat het een resultaat is. Dat zou impliceren dat mijn boodschap onzichtbaar ingesijpeld is en als duurzaam kan worden beschouwd.

Een groot resultaat schuilt in mijn therapeutische relatie en in de kwaliteit van de relatie met collega’s. Een moeilijk meetbaar iets, maar volgens de herstelvisie wel bepalend voor de behandeling (1/3) en belangrijk in functie van stigma.

De samenwerking met Luka, en het schilderij is een tastbaar en visueel resultaat dat de voor mij fundamentele waarden van herstelgerichte psychiatrie symbolisch vorm geeft. Deze waarden ervaar ik reeds 12 jaar lang in Sint-Annendael.

Het ziekenhuis zal het schilderij van Luka kopen en later volgt, in combinatie met een casuïstiek die ik samen met Liesbet zal geven, een tentoonstelling van alle kunstwerken van Luka in de centrale gang van het ziekenhuis.

Besluit

Ik vond het fijn om uitgedaagd te worden door de vorming. Het was verrijkend om er bewust mee bezig te zijn. Mijn project is hier gestart maar zal nooit stoppen.

Ik geloof sterk in een laagdrempelige aanpak, in eenvoud, geen grootse dingen, eerder onopvallend en vooral voorleven als onopvallende trekker.

Mijn wens is die ruimte te creëren waar herstelgericht werken bij toeval kan ontstaan.

Bronnen

Mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen, mensen,....

Sint-Annendael
GRAUWZUSTERS

Gegevens: Inne Michielsen
inne.michielsen@sad.be

vzw Sint-Annendael Diest

www.Psychosenet.be

Info@psychosenet.be

www.UGent.be

Info@Pevpat.be